

FÉLELMEBŐL FAKADÓ CSELEKEDETEK I.

Feljegyzés Jim Sanders tanításából
2011. augusztus 21.

A mai napon, amiről tanítok, nagyon fontos, és meg kell érteni, hogy *ne cselekedjünk* a félelmeink szerint. Meg fogjuk érteni a mai tanításból, hogy miért lehetséges az, hogy valaki imádkozott, a közbenjáró imáit megtette, megtette a megvallásait, és mégis anyagilag teljesen tönkrement és betegségben él. Ma ezt fogjuk megtanulni.

A Pásztorkonferencián tegnap egyetlen igeverset hoztam elő, és ezt szeretném veletek is megosztani.

Ésaiás 5/20 Jaj azoknak, akik a gonoszt jónak mondják, és a jót gonosznak, akik a sötétséget világossággá és a világosságot sötétséggé teszik, és teszik a keserűt édessé, s az édest keserűvé.

Róma 8/14 Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai.

16. Ez a Szellem bizonytságot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.

Ennek nagyon nagy köze van ahhoz, hogy felnőtt korba kerülünk, *szellemi felnőtt kort* jelöl ez, hiszen a *hüiosz* kor az érett korúvá válásról szól. János evangéliumában is előfordul ez a szó, amikor az Úr felnőtt koráról van szó.

Ez a Szellem bizonytságot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk: itt a *gyermek* szó a *teknon*. Vagyis, amikor a *teknon* korban van egy gyermek, emberi lény már, de még nem felnőtt korú. Gyermek még.

Különbséget kell azonban tennünk *Istennek a gyermekei* és *Istennek a fiai* között. Ugyanis, Isten fiainak megjelenését az egész teremtett világ *sóvárogva várja*, akik ismerik a Jézus Krisztusban való természetfeletti *hatalmukat*, és alkalmazzák azt az életük dolgaira.

*Újjászületésünk*kor még csecsemők vagyunk, de erre a korra is jellemző az, hogy Isten gyermekei vagyunk, mert írja, hogy erről bizonytságot tesz már ebben a korban is a Szent Szellem.

És innen tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert *Isten szeretete* van bennünk, mert szeretjük egymást. Tudjuk ezt a...

János I. 3/14 Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyjánkfiait. Aki nem szereti az ő atyjafiát, a halálban marad.

Emlékszem pontosan arra a pillanatra, amikor átmentem a halálból az életbe, *megváltozott* a természetem *belül*, és szabályozhatatlanul folytak a könnyeim három hónapig. Vagyis belül valami valóban megváltozott bennem.

Onnan tudja az ember azt, hogy *általment* a halálból az életbe, hogy újjászületett, és lesz belül egy bizonyosságunk, egy bizonyágtevésünk erről. Ez nem egy hang, amit hallunk, vagy egy angyal közli velünk, hanem egy *belső bizonyosságunk*, egy belső tudásunk van erről.

Csehszlovákiában szolgáltam még annak idején, és egy alkalom során odajött hozzám egy ember munkásruhában, és azt mondta, hogy bizony valami történt velem, és könnyek között mondta, hogy mit érez. Érezte belülről, hogy megváltozott, újjászületett és *befogadta* Isten szeretetét.

Tehát az, hogy *újjászülettünk*, az nem jelenti azt, hogy a tanúbizonyásnak a vége lenne. Itt nem végződik be a Szent Szellemnek a tanúbizonyása, hanem hétről hétre kell, hogy fejlődjünk ebben, és a Szent Szellem az életünk minden egyes területére *bizonyágot tesz* majd, hogy miként vezessen minket.

Ha mutatsz nekem valakit, aki szellemileg növekszik, akkor megmutatom neked azt az illetőt, aki növekszik abban, hogy miként van vezetve az élete a Szent Szellem által. Tehát amikor az emberek csodálkoznak, hogy egy-egy döntést miként hozunk meg, és semmi értelmi fonalát nem veszik, akkor tudnotok kell, hogy a *Szellem vezetésére* tettük azt.

Miért megyünk ebbe az irányba, és miért nem abba az irányba, és miért tesszük ezt, és miért nem azt? Ez a Szellemnek a *vezetésére* történik. Ha a Szellem nem mutatja, hogy menj arra, akkor ne menj.

Voltak, akik mindennel próbálkoztak, elhagyták a munkahelyüket, én pedig örömmel tapasztalom, hogy újabb munkahelyeket találtak. Előfordul ugyanis, hogy az embereket más *dolgok* vezetik, és nem a *Szellemtől* veszik a vezetést.

Róma 8/15 Mert nem kaptatok szolgaság szellemét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Szellemét kaptátok, aki által kiáltjuk: Abbá Atyám!

Tehát a 14. és 16. versek között, ahol arról szól az Ige, hogy *Isten fiai* lettünk, és a *Szellem vezérel* minket, közte betűzi, hogy mi *nem* a szolgaság szellemét kaptuk. Közli velünk azt, hogy melyik szellem által nem szabad, hogy vezetést vegyünk. Melyik szellem ez? A *félelem szelleme*.

Nagyon sok prédikátor és hívő is van, akik ennek ellenére a *félelmeik* alapján hozzák meg a döntéseiket. És régóta velünk járó hívők is vannak, akik ugyanígy a félelmeik alapján hozzák meg a *döntéseiket*, és elhatározásaikat.

Ezzel az a probléma, ha a *félelmeik vezérlik* őket, és úgy döntenek, akkor nem a Szent Szellem vezérli őket. Ha félelem vezérel téged, akkor az *ellenség vezérel* téged. Az ellenség, az ördög pedig a szolgaságba, a *kötésekbe* fog visszavinni téged.

Olyan helyzetekbe fog vezetni, vinni téged, ahol majd lopnak tőled, ahol az életed dolgaiban ott lesz a lopás, a gyilkolás, a *pusztítás*. Az emberek annyira telve vannak *kevelységgel*, hogy sokszor nem hajlandók elismerni, hogy tévesen döntöttek.

Négyszer-ötször is belemennek ugyanabba a téves döntésbe, és a szegénység útjára kanyarodnak. *Megsínyli* a házasságuk, a gyermekeik rovására hozzák a döntéseiket, és ennek ellenére nem akarják elismerni, hogy eltévesztették a döntéseiket.

Inkább szellemi *kifogásokat* keresnek. Hogy milyen magas az elhívásuk, és amikor kiléptek erre az elhívásra, akkor a pokolnak legalább a fele ellenük indult. És azt akarják ezzel bizonyítani, hogy minél inkább követjük az Atyaistenünket, annál inkább az átok fog majd súlytani bennünket. Ez borzasztó, hogy ezt tanítják, és így próbálják magyarázni azt, hogy téves döntéseket hoztak.

A Biblia pont az *ellenkezőjét* tanítja. Azt tanítja, hogy az igaznak útja olyan, mint a hajnal világossága, egyre világosabb és világosabb lesz, a teljes délig. Példabeszédek 4/18. szerint. Ugye nem azt tanítja az Ige, hogy egyre sötétebb, és egyre küszködésesebb lesz az utunk, amikor az Úrral megyünk. Jézus azt mondja, a...

Máté 11/28 Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket.

29. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd, és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.

30. Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű.

Gyönyörűsége és könnyű! Néhány emberrel, amikor beszélgetsz, akkor nem tudod levonni ezt a következtetést. Az jön ki belőle, hogy az Úr igája milyen nehéz az ő életében.

Mondom neked, hogy valami olyan van nálad, amit *nem az Úr adott* neked. Mert az ördög az, aki annyira megpakol téged, mint egy teherhordó szamarat, kúszol, mászol a sok tehertől, és még rád tesz.

Galata 5/1-ben mondja, hogy annak okára *álljatok meg a szabadságban*, amire Krisztus minket megszabadított, és *ne hajtsátok* magatokat ismét szolgaság igájába. A János 10/10-et mindannyian ismerjük, hiszen a Bibliának *vízválasztója*.

János 10/10 A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.

Egy új *kijelentéssel* jövök ma hozzád. Kiről beszél itt az Írás? A béresről, a hamis pásztorokról, hamis tanítókról, hamis prófétákról, hamis küldöttekről. A *béresről*, akit felvesznek.

Annyira megterhelnek benneteket a *tévtanításokkal*, hogy a végén az ember nem képes felkelni a terhektől. Mert a törvényekkel úgy megterhelnek benneteket, hogy a végén teljes kudarcba fordul az ember az élete dolgaival, és ez nagyon szomorú.

Láttam szolgálatokat, prédikátorokat, akikkel ez megesik, annyira, hogy a végén teljesen *kiégnek*, és képtelenek a szolgálatra. Ausztráliában láttam egyik pásztor a másik után, akik kiégtek. Ahhoz, hogy ez megtörténjen az emberrel, hogy így kiégjen, valahol *engedetlenségbe* került, és így a teljes szolgálata összeesik.

Istennek *engedetlen* volt az illető, mert vagy igaz, hogy az Ő igája *könnyű*, és az Ő terhe *gyönyörűsége*, vagy pedig Ő kegyetlen. És Ő pedig egy olyan Isten, mint egy munkafelügyelő, aki addig teszi rád a súlyokat, míg összeesel, és akkor azt mondja, hogy kelj

fel és végezd a munkádat? De Ő nem ilyen Isten! Ez az ördög, és a vallásosság, a hamis tanok teszik ezt velük.

És nagyon szomorú az, hogy az emberek mennyire *összezavartak* ebbe a témakörben, mert az ördögi dolgokra mondják, hogy az van Istentől, és a jó dolgokat pedig gonoszoknak. Pedig mondja az Írás, hogy *jaj annak*, aki ezt teszi, a gonoszt jónak nevezi... Jézus azt mondta, hogy az *én terhem könnyű*, és az *én igám gyönyörűség*.

Nekünk meg kell tanulnunk *együttműködni* Isten *kegyelmével*, irgalmával. Ha valami olyat teszel, amit nem kellene tenned *Isten tervei* szerint, akkor nincs kegyelem, akkor nehéz a talaj, és ha ezt az ember tíz évig teszi egyfolytában, akkor ostoba. Mert ha az ember *Isten akaratában* van, akkor van rajta az a kegyelem, hogy minden kihívásnak meg tudjon felelni és *meg tudja állni* benne.

Nem szabadna, hogy úgy éljünk, hogy teljes depresszióban vagyunk, anyagilag tönkrementünk, gyengék és örömtelenek vagyunk, öröm nélküliek. Mert ez egy *rossz bizonyosság* a világ felé.

Egy prédikátort hallgattam a minap, aki azt mondta, hogy reggel, amikor felkel, három dolgot megtesz, ami őt boldoggá teszi. Egy kislánynak nézi meg minden nap a fényképét, aki valami miatt híresség lett...

Én pl. elkezdtem felemelő *dicséreteket* hallgatni. Lehet, hogy nem is tudjátok ki volt Elvis Presley? De tudjátok meg, hogy ő énekelt nagyon szép keresztény dalokat, kenettel teljes dicséreteket is. Ray Charles úgyszintén. Sajnos Elvis már nem él.

Tehát, ha az ember ennyire lehangoltan, szomorúan éli az életét, akkor az nem vonzó a világnak. És az emberek azt mondják, hogy én nem akarom ezt az Urat. És az ördög nagyon sikeres volt ebben. Milliókat és milliókat tudott így távol tartani a gyülekezettől, hogy látták ezeket a megnyomorított életeteket, a hívőkét és a szolgálókét.

Pedig az az igazság, hogy nincs *jobb élet*, mint a keresztény *hívő élet*. Nincs annál jobb élet, mint amikor rólunk gonoszokat szólnak, és mi tudunk az örömtől ugrándozni Isten előtt. Van egy mondás felénk, hogyha mindenki csak jót mond rólad, és mindenki csak veled dicsekszik, mindenki csak szeret téged, akkor visszamehetsz a disznóólba, mert oda való vagy.

Az Evangélium hirdetését senki nem akarja az *üldözés* miatt. De nekünk akkor is *erőszakosnak* kell lennünk, és meg kell ragadnunk a *királyságot* ezzel. Nincs annál nagyobb szabadság és öröm, mint amikor az ember *Istent szolgálhatja*, és az Evangéliumnak él. Ha nem így gondolod, akkor valamit nem jól teszel ebben.

Példaként hozhatnánk Jóbot a Bibliából. Hányszor olvassuk azt a Bibliában, hogy az Úr megjelenik, vagy egy angyal jön az üzenettel, és azt mondja elsőként, hogy *ne félj!* Nézzük meg, hogy miért?

Jób 3/25 Mert amitől remegve rettegtem, az jöve rám, és amitől rettegtem, az esék rajtam.

Tehát Jób körbe volt véve isteni *oltalommal*, és védelemmel, és a *félelmei* által *vesztette el* ezt a védelmi falat az élete körül. Ha megjelennek az Úrnak angyalai, és üzenetet hoznak, mindig azzal kezdik, hogy – *ne félj, légy bátor, és légy erős!*

Keresztények annyiszor hallják ezt, hogy azt gondolják, hogy Jézus köszön nekik, amikor megjelenik. Nem ezért mondja Jézus, hanem azért, mert amikor az életünk *legkritikusabb* pontjaihoz, helyzeteihez érkezünk el, akkor tudnunk kell, hogy ez az az üzenet, amely *továbbvisz* minket.

Az igen komoly helyzetekben hallod ezt elsőnek, hogy – *ne félj!* És el fogom nektek magyarázni, hogy miért. Azért, mert ha elkezdesz *félni*, az fogja *leállítani* Istennek a munkálását az életedben, arra a helyzetre, és téged is *akadályoz*.

Nagyon sokan nem hiszik azt, hogy ez így van, hogy *Isten az Isten*, Ő mindent képes megtenni. De Isten így hozta elő a rendszerét, hogy az *hitből működik*.

Isten kihozta a népét az egyiptomi fogságból. Minden egyes alkalommal, amikor valami olyan helyzet állt elő, mindig egy dolgot mondtak? - Itt a pusztaságban halunk meg. Tízszer mondták ezt Istennek. Mi volt ez? A *félelmeik* voltak.

És a *félelmekből* való *szólás nem helyes*, mert a Zsidó levélben olvassuk, hogy Isten a munkáit a világ teremtése óta bevégezte. Vagyis ez azt jelentette, hogy nekik be kellett volna jutniuk az ígéret földjére, ahogy Isten elrendelte. Már az első generáció számára ez volt Isten akarata, hogy *bemenjenek a szent földre*, és mégsem jutottak be. Látod-e ezt a helyzetet?

Miért nem történt meg velük? Ugye, ha tradicionálisan gondolkodunk, akkor azt mondjuk, hogy ha Isten így akarta volna, akkor meg is történt volna. Lehet, hogy általánosságban igaz is, de neked nem fog az megtörténni.

Azért, mert te vagy én *engedetlenek* voltunk Istennek, az nem jelenti azt, hogy Isten terve meg fog hiúsulni. Mert ha mi engedetlenek voltunk, Isten *fog találni valaki mást* helyettünk, aki hajlandó lesz megcselekedni az Ő akarátát, és az Ő terve meg fog *valósulni*.

Tudd meg, hogy én a saját helyemen be fogom *tölteni* Isten akarátát, nem fogom átadni senkinek ezt a helyet. Mert az Ő *tervei* tökéletesen *megvalósulnak* az én életemben, és minden prófécia valóra fog válni.

De a személyes életünkre vonatkozóan nem feltétlenül igaz, hogy Istennek minden akarata be fog teljesülni az életünkben, mert sajnos *akadályozhatjuk* ebben. Odaállhatunk az Ő útjába, hogy ezt megcselekedje. Az egyik legnagyobb akadály, ha odaszánjuk magunkat, és átadjuk a *félelemnek* magunkat.

Zsidó 4/1 Óvakodjunk tehát, hogy mivel megvan az Ő nyugodalmába való bemenetel ígérete, nehogy valaki közületek úgy találtasson, hogy lemaradt arról.

2. Mert nekünk is hirdettetett az Evangélium, miképpen azoknak, de nekik nem használt a hallott Ige, mivel nem párosították hittel azok, akik hallották.

3. Mert mi, hívők, bemegyünk a nyugalomba, miképpen megmondotta: Amint megesküdtem az én haragomban, nem fognak bemenni az én nyugalomomba; jóllehet munkáit a világ megalapításától kezdve bevégezte.

Ez azt jelenti, hogy nekik eleve el volt rendelve az ő bejutásuk? Bejutottak oda? Nézzük meg a...

6. Mivel tehát még hátra van, hogy némelyek bemenjenek abba, és akiknek először hirdettetett az Evangélium, azok nem mentek be engedetlenség miatt.

Mi volt hirdetve először? Az örömhír! És hogy lehetett, hogy erre a hitetlenség mégis fel tudott emelkedni? Úgy, hogy a *félelmeknek* adták oda magukat. Minden egyes alkalommal, ha egy helyzet előállt, mit mondtak? Itt most meghalunk. Ebben hittek, féltek és ezt mondták.

Annak ellenére, hogy Isten eleve *elrendelte*, hogy ők oda bemenjenek, mégis mindannyian meghaltak a pusztaságban. Mert amitől *féltek*, az *jött* rájuk. Pontosan *úgy történt* velük, ahogy ők állították, hogy így fog történni.

Azt látni kell mindenképpen, hogy a *hit* az egy elferdített formája a félelemnek, és a *félelem* egy elferdített formája a hitnek. Mert ilyenkor is hiszünk valamiben, hogy az megtörténik, olyan dologban hiszünk, amit még nem látunk, hogy megtörtént. Nincs bizonyíték rá, de mégis úgy várjuk, hogy majd az a rossz dolog fog megtörténni.

Ugyanezt az *erőfeszítést* a másik irányban is használhatod, tehát a hit irányába, hogy az a *jó dolog* fog megtörténni.

Az egész világ körülöttünk *negatív beállítottságú*, és tele van félelemmel. A legtöbb dolog, amit a világban olvasunk, az úgy van megírva, hogy az benned *félelmeket* kelt fel. Sajnos még a keresztények is tiszta jóindulatból, félelmeket serkentenek benned, a prédikátorok is félelmeket próbálnak beléd plántálni.

Több mint harminc évvel ezelőtt, amikor elindultam, hogy a misszionáriusi pályámra lépjek, mindenki azt mondta, hogy: jobb, ha e felől még imádkozol. Ugyanis nem volt bázisom, támogatásom, és ez a *hitetlenség*, aminek teljesen ellent kell állni. Mint ahogy ellent kell állni a *félelmeknek* is, és az ember nem lehet ilyenkor passzív álláspontú.

Mert ha az ember hosszan ezt hallgatja, bele fog *ívódni* az emberbe, és az elménket, a gondolkodásmódunkat *befolyásolja*. A legtöbben fel sem fedezik, hogy ez a folyamat így működik. A Biblia tisztán fogalmaz, hogy a rossz társaságok *megrontják* a szellemi munkákat.

Nem lehet, hogy valaki sokáig ebben a negatív környezetben van, és ezt hallgatja, és azt gondolja, hogy ez semmilyen *kihatással* nem lesz rá. Mindegy, hogy ki az illető, vagy mit gondol magáról, hogy milyen erős is ő valójában. *Hatással* lesz rád, ahogy méysz az úton.

Elhatároztam, hogy még akkor is *kilépek*, ha teljes kudarccal jár az, és járok úgy, ahogy a Szellem vezet. Minthogy állandóan visszaszorítsam a Szent Szellem vezetését. Ausztráliából is úgy jöttem el, hogy mindent felszámoltam magam mögött.

Van azonban olyan is, hogy valaki nem teszi meg ezt a lépést, hanem csak ül a sarokban, és állandóan azon *remeg*, hogy mi történik vele, mert nagyon telve van a *félelemmel*, és attól

retteg, hogy mi fog történni. Az életünk túl rövid ehhez itt a földön. Ha megengeded, hogy a félelem irányítsa az életedet, az *börtönbe* fog zárni. Pedig *nem a félelem szellemét* kaptuk ismét a fogságra, a kötelékekre, a szolgaságra.

A keresztények attól is félnek, hogy elmenjenek otthonról, attól is félnek, hogy belélegezzék a levegőt. Mindentől félnek, ami ilyen meg, olyan hatással lehet rájuk, vagy fertőzéseket kapnak. A víztől is félnek, bizony van a vízben is ez és az, az ivóvízben is van, és a levegőben, amit belélegzünk, és a kedvenc ételében is van ez meg az.

Azt mondod erre, hogy azt megszentelem, de abban is van, amit *megszenteltél*. Felveszed a kesztyűt, maszkot veszel fel, abban is van valami. Bizony, ha így gondolkodsz, már börtönben vagy, és szolgaságban vagy.

Az ilyen ember, aki így *retteg*, a saját családjával sem mer közösségben lenni. Abbahagyja a munkáját, nem jár gyülekezetbe, és az egész élete tönkre van téve a *félelmek* által. A félelmek *kötéseibe* tesznek minket.

Több ez, mint hogy valaki egyszerűen csak fóbiás legyen. Vannak hívők és prédikátorok, akik állandóan a félelmek által *vezérelve* hozzák a döntéseiket. Annyira természetes nekik, hogy észre sem veszik azt.

A mieink között is vannak, akik beszélnek ezeket a félelmeket, és a félelmek alapján cselekszenek, és a többiek észre sem veszik, hogy ez *félelem vezérelt*, és úgy gondolják, hogy ez teljesen normális.

Jakab 2/17 Azonképpen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, meghalt önmagában.

Halott hittel nem vagyunk képesek *eredményeket* elérni. Csak az *élő hit* képes gyümölcsöket előhozni. Tökéletes példát hoz elő erre, a...

26. Mert amiképpen a test halott szellem nélkül, akképpen a hit is halott cselekedetek nélkül.

Tökéletes kép. Mennyi cselekedetet képes megcselekedni egy holt test? Ugyanígy a hit *cselekedetek nélkül* is halott. Lehet, hogy van belül hatalmas hited, de ha nem párosítod cselekedetekkel, akkor halott az a hit és nem hozza elő a gyümölcsöket. Csak az *élő hit* hoz csodákat, eredményeket.

Márk 5. fejezetében a vérfolyásos asszonynak reménytelen volt a helyzete hosszú évek óta, és *hitből kinyúlt*. Gyenge volt a testében, és mégis megtalálta a *megoldást*. Az *élő hitét* megcselekedte. Mert amikor *cselekszünk* a hitünkön, az *aktiválja Isten erejét*, ami hozzánk folyik.

Semmi nem történt vele ugyanis, amíg ki nem nyúlt és meg nem érintette Jézust. Hitte előtte is, hogy meggyógyul, mielőtt megérintette volna a ruhájának szegélyét, de nem gyógyult meg addig, amíg meg nem érintette Jézus ruhájának szegélyét.

Vagy egy másik példa: azt mondta Jézus a megszáradt kezű embernek, hogy nyújtsd ki a kezedet. Megszáradt kezű volt az ember, ha nem lett volna *hite* arra, hogy kinyújtja a kezét és történik valami, akkor nem gyógyult volna meg. Az *erő* akkor jött *működésbe*, amikor

cselekedett az alapján, amiben hitt. Vagyis a hit, ha nem cselekszünk annak alapján, amit hiszünk, akkor az egy halott hit.

Valaki azt mondja neked, hogy te nyugodtan ugorj le, és én itt lent elkaplak. Mondod, hogy: jó hiszem, hogy leugrom, és elkapsz. Gyere, elkaplak. Hiszem, hogy ha én ugrom, te elkapsz. Egész nap mesélhetjük ezt, de amíg nem ugrasz le onnan, addig nem nyilvánítottad ki, hogy hiszed is. Addig csak beszéltél, mondtad, hogy hiszel, de végül is nem hittél benne. Amikor leugrottál, akkor bizonyítottad be, hogy hiszel is benne.

Ezt az igazságot szeretnénk, ha ma meglátnátok. Ahogy igaz az, hogy a *hitünk alapján* kell cselekednünk, ugyanúgy igaz, hogy a *félelmeink alapján* is cselekedhetünk, ugyanaz a mechanizmus.

Ugyanis, ha a *félelmeid* alapján cselekszel, azzal hozzáférési *jogot* adsz az ördögnek, hogy ő hozza be a természetfeletti erejét, igen ám, de arra, hogy lopjon, öljön, és *pusztítson* az életedben.

Pontosan úgy, hogy amikor a *hited* alapján cselekszel, akkor *Istennek* adsz hozzáférést, hogy az Ő természetfeletti erejével *őrizzen meg*, tartson meg téged, és gyógyítson meg téged. Látjuk, hogy mennyire félelmetesen *veszélyes* is az, amikor a félelmeink alapján cselekszünk.

Csodálatos dolgokat lehet olvasni a Bibliában, pl. amikor a vaknak a szeme megnyílik, és a süket füle megnyílik, és a csonka-bonkák a *hitük* által cselekedvén *meggyógyulnak*. Ugyanígy, ha a *félelmeid* alapján cselekszel, akkor az *ellenségnek* nyitsz egy ajtót, hogy az ő erejével hozza elő azt, amitől félsz. Jogot adsz, hogy *tönkretégye* az életkapcsolataidat.

Nagyon sokan ma már nincsenek köztünk, elköltöztek innen, mert a félelmeiknek adtak helyet, és az alapján hoztak döntéseket. Félték, félelmeik alapján hoztak döntéseket, az alapján cselekedtek, és ma már sajnos nincsenek az élők sorában, meghaltak.

Egy példát hozok erre, talán ez fog segíteni: mikor elhúzzuk a kormányt, és letérünk az útról. Egy este jöttem haza, az utak már teljesen járhatóak voltak, a havat eltakarították. Az egyik megyeszakaszon áttértem egy másik szakaszra, ahol még nem volt az út takarítva, még ott voltak a lefagyások, és a hó.

Úgy képzeld el, hogy a letisztított úton teljes sebességgel megyek, és láttam, hogy jön egy kanyar, ahol ezzel a sebességgel a nem tisztított úton nem tudom bevenni a kanyart. Láttam, hogy az autó is jön, és felfogtam, nem tudom bevenni a kanyart. Ilyenkor pánikba is eshet az ember, és azt is teheti, hogy elrántja a kormánykereket a másik irányba.

Természetesen *nem estem pánikba*, hanem amennyire lehetett, fékeztem, és nem tudtam bevenni a kanyart, hanem kiszaladtam a havas padkára, utána pedig kisebb sebességbe kapcsolva visszajöttem az útra, az autónak nem tett túl jót, de semmi bajom nem történt. A tanulság, hogy nem a félelem pillanatában hoztam meg a pánik döntést.

Egy másik példát vegyünk. A pilótákat, amikor kiképzik, más pilótáknak az életveszélyes helyzeteket kell végig élniük. Pl. a két motor közül az egyik felmondja a szolgálatot, ilyenkor a pánik pillanatban elkövetheti azt a hibát, hogy a működő motort is lekapcsolja. Akkor nem marad motor. Egy motorral még le lehet szállni, de motor nélkül nem.

Látod-e a *félelmek* által hozott *döntéseket*? Nem a félelmek miatt haltak meg az emberek, hanem a *félelem pillanatában hozott pánik döntéstől*. Én egyszerűen szánkázva megúsztam ezt a helyzetet.

Mikor van az rendjén, hogy az ember a félelmeinek alapján dönthet? Soha! Bármilyen zajlik az életedben, soha nem dönthetsz így, nincs rendjén. És évszázadok óta beivódott *gondolkodásformáknak* kell így ellenállnunk. Ugyanis a gyülekezetekben azt tanítják [tévesen], hogy egy kicsi félelem nagyon hasznos az életekben. Ez megint az ördögnek egy hazugsága.

Mert ilyenkor odaadjuk a *jogot* az ördögnek ahhoz, hogy azokat a dolgokat megcselekedje, amitől félünk. Pontosan úgy, ahogy ha hitünkben vagyunk, akkor Istennek adunk *hozzáférési jogot*, hogy elvégezze azokat a dolgokat, amiben hiszünk. Ugye hiszünk abban, hogy a mi utunk a *hitben járás*.

Hiszünk az Igében, és hogy az *Igén kell cselekedniünk*, és akkor Isten fog megnyilvánulni. Miért ne működne ez a másik irányba, ha a félelmeink szerint cselekszünk? Tehát nem csak arról van szó, hogy legyen hitünk, hanem, hogy a *hited alapján cselekedj*. És nem csak arról, hogy vannak félelmeid, hanem, hogy a *félelmeid vezérelten* cselekszel. Itt van a válasz:

Ésaiás 7/2 És hírül vitték a Dávid házának, mondván: Szíria Efraimmal egyesült! És megindult szíve s népének szíve, amint megindulnak az erdő fái a szél miatt.

Mind Dávidnak szíve, mind az ő népének szíve megindult a *rossz hír* hallatán. Nemcsak, hogy félelmük volt, hanem az a félelem elkezdett valamit bennük munkálni. *Indította* ez a félelem őket valamire.

A szívükben indította őket valamire. Ha a szívünkéből indít valamire, akkor a *szívnek* bőségéből szól a *száj*. Ha megengedjük, hogy a félelmeink indítsa a szívünket, akkor az, ki fog jönni a szánkon, és működésbe hozunk egy *szellemi törvényt*.

Zsoltár 62/1 Csak Istenben nyugszik meg lelkem; tőle van az én üdvösségem.

2. Csak Ő az én Kősziklám és üdvösségem; Ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg.

Nem rendülök meg, mondja a Zsoltáros, ez azt jelenti, hogy nem indulok meg azon, nem cselekszem a félelmeim alapján, *nem rendülök* meg az alapján. Ha ezt nem érted meg, akkor soha nem fogsz tudni *hitemberként* élni, mert a hitemberek soha nem indulnak meg a félelmeik alapján. Ezért nem is érti őket a világ.

3. Meddig támadtok még egy ember ellen; meddig törtök ellene valamennyien, mint meghanyatlott fal és dűlő kerítés ellen?

4. Csak arról tanácskoznak, miként vessék őt le méltóságából; szeretik a hazugságot; szájukkal áldanak, szívükben átkoznak. Szela.

Tehát végül is az egész arra van, hogy téged *elijesszenek*.

5. Csak Istenben nyugodjál meg lelkem, mert tőle van reménységem.

Vannak helyzetek, amikor a saját *lelkünkhöz* kell szólni. Várni kell az Úrra, és bátorítani kell saját lelkünket. Nem esünk pánikba, csak *Istentől vezérelten* teszünk bármit is, akkor mozdulok, akkor indulok, ha tőle vettem valamit.

6. Csak Ő az én Kősziklám és üdvösségem; Ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg.

Ezért nem rendülök meg, ez ad biztonságot, ez ad *szent oltalmat* az életünkre. A 91-es Zsoltárt vallhatod naponként, kiírhatod a házfaladra belül és kívül, nyelveken imádkozhatsz egész nap, de ha a *félelmeid* alapján cselekszel, akkor annak az a vége, hogy *elpusztulsz*.

Lényege az egésznek, hogy amikor jönnek a félelmek, amikor *megkísértenek*, akkor te nem lépsz azokra. Kiállsz, és azt mondd: - Én a Magasságos Istennek az *oltalma alatt* vagyok, és Ő megoltalmaz engem, semmi hozzám közel nem jöhet. Nem engedem, hogy ez a helyzet indítson engem a félelemben.

Lehet, hogy egy helyzet annyira ellened van, hogy sikoltozik rád, hogy most már valamit valóban tenned kell. El kell innen szaladnod, és meg kell futamodnod, és azért nem jutsz előbbre, mert a *félelmeidben* megfutamodtál. Ez nem segít semmit, ez csak azt teszi, hogy *megnyitod* annak az áradatnak az ajtót, hogy teljesen végezzen veled, *elsöpörjön*.

Azért is nagyon fontos ez, mert élet-halál kérdésben is hozhat döntést. Hogy *oltalmat* és védelmet nyersz, vagy pedig az lesz a dolognak vége, hogy *elveszel*. Vagy betöltetnek a szükségeid, vagy a hordó feneke alá kerülsz. *Nyertes* leszel, vagy *vesztes* leszel. Nem rendülök, nem mozdulok, nem ingok meg! Mindenki mondja: nem rendülök, nem ingok meg!

Akkor kell ezt mondani, amikor sírnak az emberek. Amikor a *legrosszabb jelentést* kaptad az életedben, akkor kell kijelenteni: *Nem rendülök meg, elesnek mellőlem ezren, jobb kezem felől tízezren, de én nem rendülök meg!*

Bizony ilyenkor tornyosulnak a problémák. És a hústest kiabál rád, hogy tégy már valamit! És ha a félelmeid irányába haladsz, az az életedbe kerülhet, elveszthetsz. A félelmeken való cselekvés, nem egy apró dolog az életünkben. Legalább olyan *erőtéljes* a *negatív* útvonal irányba, mint a *hitünk* által való cselekvés *Isten* országában.

Ezért dolgozik az ördög olyan keményen azon, hogy *rávegyen* minket, hogy a félelmeink vezérelten hozzuk meg a döntéseinket. Az ördög ugyanis *erőtlen* addig az életünkben, míg rá nem tud venni bennünket arra, hogy abban az irányba lépjunk, amelyre ő szeretné.

Jóbnak az élete nagyon jó példa erre. Ugyanis egy *teljes oltalom*, védelem vette körbe az életét és a családját. Miért haltak meg akkor mind a gyermekei egy esztendőben? Mi változtatta meg az életét? Elkezdett a *félelmei* szerint lépni. Az Úr téged is figyelmeztetni fog.

Az Úr teljes oltalmat biztosított neki, és ő mégis *elkezdett félni*, hogy majd ez, meg az történik a gyermekeivel. A félelem sok területre kihathat az életünkben, ezért vannak sokan, akik hazudoznak, lopnak az életükben. Legtöbbször a *félelmek* indítják őket ezekre a cselekedetekre.

Meg kell tehát tanulnunk a *félelmeinket* teljesen *kizárni* az életünkéből. Mi van, ha mégis kirúgnak a munkahelyedről? Hinned kell, hogy Isten akkor is *gondot visel* rólad. Mi van akkor, ha neked mondanak fel? *Jobb munkahelyet* fogsz találni.

Volt olyan család, akiket figyelmeztettek, hogy a gyermeküket meg kell műteni, mert ha nem, akkor ez és ez történik. Végül is *félelemből* odaszánták a gyermeket a műtetre, és a műtőasztalon halt meg a gyermekük.

Tudták a szülők a szívükben, hogy az nem lesz jó. *Nem hitből* cselekedtek. Mit kell tennem, kérdezed? Legyél a *Szellemtől* vezetve. Még a szakértők sem ijeszthetnek el. Ne engedd, hogy nyomást gyakoroljanak rád kívülről, hogy azok félelmeket keltsenek benned.

Thessalonika I. 5/23 Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.

A teljes lényünket, a teljes valónkat a *békesség Istene* fogja megőrizni. Ez ellentettje a félelmeknek. A szellemünk, a testünk, és a lelkünk lesz így *megőrizve*. Meg fogja őrizni a világ dolgaitól.

Kolosse 3/15 És az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben, amelyre el is hívattatok egy Testben; és háládatosak legyetek.

Ne engedjétek, hogy a szívetek nyugtalanodjon, mondja Jézus.

János 14/27 Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljen!

Vegyétek az én békességemet, ezt a *békességet* adom néktek. Ezért nem rendülök meg, mert békességem van. Azért nem indulok még, mert még nem *hallottam Őtőle*, hogy mit tegyek. Mindegy mit látok, mit érzékelek, mit hallok, nem indulok addig, amíg tőle nem hallottam.

A Kolosse 3/15-ben azt tanítja itt az Ige, hogy akkor cselekedjétek, amikor ezt a döntőbíró *meghalljátok* a szívetekben. Mi az, amit a döntőbíró végez? Ő hozza a döntéseket a focimeccsen. Mindegy, hogy te, a játékos, hogy értékeled, a döntőbíró dönt, és neked Jézus Krisztus adta ezt a békességet. Ha valami jön, ami a békességünket akarja megrontani, hívjuk a döntőbíró!

Nem cselekszünk a félelmeink, az érveléseink, vagy a hírek szerint. Felhívom Őt, és megkérdezem, hogy mit tegyek, maradjak, vagy menjek? Ki az, aki dönt ebben? A döntőbíró, a békesség Istene. És addig nem indulok, sem erre, sem arra. Uralkodik a szívemben ez a békesség, és ez *irányít*, ez a döntőbíró, és csak Ő dönthet. Isten *békességét követve* minden órában, minden percben, csak így szabad *döntéseket* hoznunk.

Az Úr azt mondta Kenneth Haginnak, hogy könnyen gazdaggá tehetlek, ha Isten *békességét* megtanulod *követni*. Álljunk fel, egy megvallást teszünk itt. Mondjuk el együtt: *Nem indulok meg a félelmek által! Isten békességét fogom követni mindenben, minden nap, minden órában. Jézus nevében! Isten békessége uralkodik az életemben, és a döntéseimben, az én terveimben. Ámen!*

Áldott legyen a mi Urunk ezért. Nagyon fontos ez, két évig tanítottam erről Ausztráliában, de azt hiszem, most megértették. A gyógyító kenet több helyen tapasztalható, és minden gyógyulásért Istennek adunk dicsőséget.

Nagyon sok jó dolog történik az evangelizációk során, és hisszük, hogy akik újjászületnek, meggyógyulnak, bejönnek a gyülekezetekbe, és bent is maradnak, felnövekszenek. Tágas helyre helyez téged az Úr, mondja.

Zsoltár 31/8 És nem rekesztesz be engem az ellenség kezébe, sőt tágas térre állítod lábaimat.

A hazug ajkakat most megkötjük, Jézus nevében, akik ellenünk jönnek!

20. Elrejtéd őket a Te orcádnak rejtekébe, az emberek zendülései elől, sátradbán őrzöd őket a perpatvarkodó nyelvektől.

A viszálykodóktól, az emberek nyelvétől.

21. Áldott legyen az Úr, mert csodálatossá tette kegyelmét rajtam, mint egy megerősített városon.

Sok minden van itt, érdemes ezen *elmélyedni*, és Istennek a békességét magunkra venni, és el nem engedni. Hallelúja!

Minden betegséget megkötünk, minden erőtlenséget megkötünk, kiárad ez a kenet az internet világába is. Mindezeket a rendellenességeket elátkozunk a testekben, a Szent Szellem megnyilvánulásait eloldjuk, és kiárasztjuk a Jézus Krisztus szent nevében.

Legyél te az életedben felépült, gyógyult. Új munkahelyek, jövedelmező munkahelyek, megnyilvánulásai a Szent Szellemnek. Az ellenségnek minden fala leomlik az életedben, és előjönnek, és feltámadnak azok, amelyek már úgy tűntek, hogy teljesen elveszettek az életedben. Azok az áldások felkelnek a Jézus nevében, és hatalmat vesznek feletted. Egész héten fogod ezeket látni, megnyomottat, megrázottat, szíinig teltet adnak vissza az emberek a te öledbe, mert minden adakozásodat feléleszti a Szent Szellem, és bőséges aratásaid jönnek, és kiszélesíti a talajt a lábad alatt, tágas térre tesz téged, Jézus nevében. Ne legyen félelmed, ne legyél bizonytalanságban, teljes biztonságban légy! És ne cselekedj a félelmeid szerint. Még ha elbotlasz, teljesen elesel, akkor is fel tudsz kelni. Kövesd a Szellemet, kövesd Istennek a békességét, ne tekints hátra, előre menj Jézus nevében! Hatalmas az Ő neve!

Nagyon különleges idők ezek. Ez az az idő, amelyet Én rendeltem az Úrnak az időskáláján, ezért itt az idő számodra, hogy közelebb jöjj hozzám. Közelebb jöjj hozzám, közelebb jöjj az Úrhoz, a Mindenhatóhoz, mert Ő is közelíteni fog tehozzád. Ha te ebbe az irányba mész, hogy közeledsz az Úrhoz, egyre tisztábban és tisztábban látod azokat a dolgokat, egyre világosabb, és világosabb lesz és egyre könnyebb, és könnyebb lesz. Minden egyes kötés, minden egyes sötétség leesik az életedről, és az Úrnak a szabadságában fogsz tudni járni, arra a helyre fogsz tudni fellépni, amit Ő készített neked, és elrendeljük neked, hogy ez a hely előjőjön nagy gyorsasággal. És amit neked adott, mindazt elvedd tőle, használd azt az életedben. Mindezt az Úr dicsőségére tedd Jézus nevében!

Ugyanez a helyzet a kenettel, és a szolgálattal. Ki kell lépned és meg kell tanulnod azt, mint ahogy egy autót vezetsz. Ott is az első lépésektől kezdve haladnod kell abban, amit tudsz, a tudásban. Növekedni fogsz a megértésben, növekedni fogsz a bölcsességben. Mindegy, hogy az egy munkahelyi dolog, egy üzleti dolog, családi dolog, vagy egy vállalkozás, növekedni fogsz abban a bölcsességben, míg a végén, egy kiszélesedett tágas helyre nem jutsz, mert Én vagyok az, aki a hatalmat adom neked, és az erőt adom ahhoz, hogy gazdaggá légy. Fogadd el az Én kegyeltségemet, fogadd, fogadd el az Én kegyeltségemet, terveimet, mert abban fogsz növekedni, abban fogsz mozdulni. Amit szólt az Úr, fogadd a szívedbe! Hallelúja! Ezt mondja a Szellem!

Dicsőség legyen Neki! Szédülök a Szent Szellem jelenlététől, oly erőteljesen itt van. Elfogadtad-e ezt, amit az Ő szája szólt? És neked meg van ez!

Nagyon veszélyes, ha nem tanulsz meg ezt a mai üzenetet, és a félelmeid szerint vezérelve hozol rossz döntéseket, nagyon veszélyes helyre kerülsz. Sokakat így veszítettünk el, mert a félelmeik alapján döntöttek.

Persze, hogy jó helyeken vannak, mert arany utcákra kerültek, de itt akarunk maradni mindaddig, amíg az Úr szeretne használni minket itt a földön. Te hogy vagy ezzel? Ugye te is így érzed. Hallelúja! Dicsőség Istennek! Ámen!

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu